

РЕШЕНИЕ

№ 2188

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 31.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7090** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Всестранна кооперация „Ч. А.” /наричана за краткост ВК или жалбоподателя/, със седалище в с. Николаевка, община Суворово, ЕИК *, срещу писмо № 01-6400/653/17.08.2010 г. на Разплащателната агенция - Държавен фонд „З.”, с което се отказва изплащането на дължими субсидии за единно плащане на площ, обработена от жалбоподателя, съобразно Схемата за единно плащане на площ, Националните доплащания и Схемите за енергийни култури /СЕПП, НД и СЕК/.

Актът се обжалва в частта, в която за декларирани от жалбоподателя площи по схемата за енергийни култури се налага санкция за бъдещ период в размер на 36187.48 лв.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, като постановен при съществено нарушение на административно-процесуалните правила и противоречие с приложимия материален закон. Твърди се, че в качеството си на производител на енергийни култури и страна по договор за изкупуване на слънчоглед с дружество изкупвач, включено в одобрения от Министъра на земеделието и храните списък, ВК е изпълнил задълженията си по този договор в съответствие с изискванията на приложимата Наредба N 9 от 02.05.2007г. за условията и реда за подпомагане на производителите на енергийни култури. Поддържа се, че обстоятелството, че продукцията не е изкупена, не се дължи на виновно поведение от страна на производителя, поради което последният е поставен в обективна невъзможност да изпълни изискванията на чл.4, ал.1, т.4 от Наредбата и съответно не е налице основание

за прилагане на санкцията съгл. чл.51, ал.3 от Регламент на Комисията (ЕО) N 796/2004г. Искане се отменя на наложената санкция.

В съдебно заседание оспорваният се представлява от А. С., която поддържа жалбата. Подробни съображения развива в представените писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът- Изпълнителният директор на Държавен фонд "З."-Разплащателна агенция изразява становище за неоснователност на жалбата, претендира разноски.

Съдът, въз основа на представените доказателства намира за установена следната фактическа обстановка:

Всестранна кооперация „Ч. А.” е подал общо заявление за единно плащане на площ за кампания 2008 г. с уникален идентификационен номер /УИН/ 03/040508/08879/ л.146 по делото/. В последствие, с допълнителна молба от 19.05.2008 г. е допълнил искането за подпомагане и по Схемата за енергийни култури (СЕК) 411.17 ха. Тези площи са заявени за производство на енергийни култури с парцели в размерите по чл.39, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Картите и блоковете на земеделски стопанства се очертават от всеки заявител, който освен че посочва тяхното местонахождение, сам определя начина на ползване на земята съгл.чл.7,ал.1 от Наредба N 107, а Общинските служби по З. оказват съдействие при идентифицирането на заявените площи. Съгласно приложението към чл.2,ал.2 от Наредба N 107 към всяко заявление се попълва Таблица на използваните парцели, в която отново земеделският стопанин сам посочва групата култури, които обработва. Жалбоподателят е попълнил таблица, в която е посочил какви култури отглежда на съответните блокове на земеделски стопанства.

С оглед спецификата на заявените за подпомагане площи по СЕК, и в съответствие с разпоредбата на чл.4, ал.1, т.2 от Наредба N 9 от 02.05.2007г., към заявлението е приложен Договор за закупуване на селскостопански продукти/ л.13/, сключен с „Екотермика Сервиси” ООД със седалище в гр. Т, И, Корсо Дука дегли Абруци 14, С.Ф. е Р.IVA *2, представлявано от Маурицио Кассано- изкупвач на суровини за биогорива, включен в списъка на одобрените такива за 2008г. от Министерството на земеделието и продоволствието /л.64/. Договорът е сключен на 15.05.2008г. и съдържа всички изискуеми се реквизити по чл.5, ал.1 от Наредбата.

Съгласно чл.6 от Договора, изкупната цена на слънчогледа ще се равнява на пазарната цена в Североизточна Б към момента на сключването му, като е предвидена възможност за индексване на цената в зависимост от качеството на продукцията. Не е представена по делото нарочна Заповед на Министъра на земеделието, съгласно чл. 6, ал. 3 от Наредба №9/2007 г. от която да е видно какви са средни цени на произведените енергийните продукти, така че да се постигне регулация на пазара и ориентир на договарящите.

От приложената по делото кореспонденция между страните по цитирания договор се установява, че италианската страна не се е съгласила с първоначално уговорената цена в размер на 550лв. за тон. След проведено от изкупвача проучване на условията по преработка на слънчогледово семе в България и след допълнително проведени преговори, в крайна сметка с писмо от 08.11.2008г., чрез Сдружение „Кооперативен Агросьюз”- гр.В, ВК е уведомен, че поради световните пазарни цени на маслото, ниската цена на олющеното семе и световната финансова криза, цената на българското слънчогледово масло е прекалено висока, а сделката е икономически неизгодна за „Екотермика Сервиси” ООД. По тази причина, изкупвачът е заявил, че няма да изкупи

съответните количества от договорената продукция, както и че земеделските стопани могат да се смятат „за официално свободни да продават слънчогледовото семе, на когото пожелаят”.

По делото са представени Протокол за добив на слънчоглед от реколта 2008 г. и складова разписка, както и фактури за количество реализирана селскостопанска продукция, от която е видно, че през стопанската 2007/2008г., жалбоподателят е произвел от заявените площи енергийни култури- слънчоглед, които е продал на трети лица, както следва – „АЛВАС” , „ИНТЕРАГРО” , „ТИНКОМ ИНЕВСТ” ЕООД, а не на купувача по цитирания по-горе договор „Екотермика Сервизи” ООД. Макар нито един от посочените изкупвачи да не попада в списъка на одобрените такива за стопанската 2008 г. /стр. 64 от делото/, доказателствата за осъществените с тях сделки са били представени своевременно на административния орган преди произнасянето му по същество на 28.07.2010 г. /стр. 65 от делото/, което произнасяне е било дължимо, поради съдебно решение на Административен съд – В /вж. електронен сайт на съда, с обявено от 06.07.2010 г. съдебно решение № 1423 по адм. Дело № 1104/2010 г./.

Съгласно чл.4 от Наредба N 9/02.05.2007г., за да получат финансово подпомагане по реда на Наредбата, земеделските производители следва да докажат кумулативното наличие на всички, предвидени в цитираната разпоредба предпоставки, в т.ч. следва да представят декларация, подписана от първите преработватели или изкупвачите за доставените количества енергийни култури, както и за датите на доставките.

В конкретния случай, отказът на ДФЗ- РА да изплати финансова помощ за заявените по СЕК площи е обусловен именно от липсата на представена в горния смисъл декларация.

Санкцията за бъдещ период е наложена на осн.чл.51, ал.2 от Регламент 796/2004г., като административният орган е приел, че поради непредставяне на изискуемите документи по чл.4, ал.1, т.4 от Наредбата, заявените за подпомагане площи по СЕК са 100 % наддекларирани /видно от таблица към процесното уведомително писмо – стр. 19 по делото/.

С уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх.№01-6400/653 от 17.08.2010 г., Изпълнителният директор на ДФЗ”З.” – РА е отказал плащането на финансова помощ в размер на 36187.48 лв. за декларираните за подпомагане площи- 411.17 ха по СЕК и е наложил санкция за бъдещ период в същия размер, която подлежи на приспадане през следващите три години.

При така установената фактическа обстановка и след цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт по реда на чл.168,ал.1 от АПК вр.с чл.146 от АПК, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването и срещу акт,който подлежи на оспорване по съдебен ред и тъй като е в срока по чл.149,ал.1 от АПК **е процесуално допустима.**

На първо място,съдът приема, че жалбата е подадена **в срок** предвид следното:

Видно от приложеното по делото известие за доставяне N PS 1618 004LAJ F /стр. 145, а и поставения печат върху писмото от стр. 16/, писмото е връчено на жалбоподателя на 23.08.2010г., като в него изрично е отбелязано, че подлежи на обжалване пред Министъра на земеделието и храните в 14-дневен срок от получаването му. Не е указан срока за обжалване пред съда. Жалбата до съда чрез министъра на МЗХ е подадена с товарителница N 29645833 от 07.09.2010г. първият работен ден, тъй като срокът е

изтичал на 06.09.2010 г., който е неработен ден и е получена в Министерството на земеделието на 08.09.2010 г.

На следващо място, **оспореното уведомително писмо е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, тъй като обективира волеизявление на компетентен административен орган, което волеизявление представлява отказ за изплащане на суми и налагане на санкции, поради което засяга правната сфера на жалбоподателя.**

Видно от съдържанието на същото е, че по подадено заявление за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ от Европейският фонд за гарантиране в земеделието, Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони и националният бюджет на Р.Б за кампания 2008г. на оспорвания е наложена санкция за бъдещ период.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**, по следните съображения:

Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и Устройствения правилник на Държавен фонд „З.“, фондът е самостоятелно юридическо лице, което работи на извънбюджетна сметка.

ДФ”З” е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Република Б на основание заповед N РД-09-835 от 20.12.2007г. и заповед N РД-09-863 от 25.11.2008г. на министъра на земеделието и горите и съгл.чл.6, ал.1 от Наредба N 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на РА.

Съгласно чл.11, ал.2, т.4 от ЗПЗП ДФ”З.” изпълнява функциите на разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация при спазване на реда и условията на Наредба №79/2006г. и по силата на чл.26, ал.2 ЗПЗП, извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарството.

Следователно и предвид разпоредбата на чл. 145, ал.2, т.1 от АПК, процесният акт е издаден от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия .

Съгласно чл.4, ал.1 от Наредба N 9 от 02.05.2007г., земеделските стопани получават директни плащания за производство на енергийни култури при наличието на посочени предпоставки в кумулативна даденост, включително по т.4- да са подали в РА декларация, подписана от първите преработватели или изкупвачите, за доставените количества енергийни култури от всеки вид и за датата на доставките и по т.5- реално да са доставили на първите преработватели и/или изкупвачите договорените количества земеделски продукти. Съгласно чл.7, ал.1 от Наредба N 9 от 02.05.2007г., земеделските стопани, които кандидатстват за получаване на директни плащания за производство на енергийни култури, декларират в областните агенции на РА, в които са подали заявленията за подпомагане, обстоятелствата по чл.4, ал.1, т.4 , а съгл.ал.2 от същата разпоредба, земеделските стопани представят в РА декларацията по чл.4, ал.1, т.4, както и фактури, приемо-предавателни протоколи и други документи които показват реалното доставяне на първите преработватели и/или изкупвачите на договорените количества продукция.

По делото не е спорно, че такива документи не са представени от страна на жалбоподателя в РА.

Спорен е въпросът доколко неизпълнението на това задължение е основание да се приеме, че заявените площи са наддекларирани, за да се наложи санкция за бъдещ

период в максималния размер от 100 % от неodobрената за изплащане финансова помощ.

Санкцията за бъдещ период е наложена на осн.чл.51 от Регламент (ЕО) N 796/2004г. на Комисията от 21.04.2004г. относно определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за управление и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидена в Регламент (ЕО) N 1782/2003г. на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно плащане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделските производители.

Жалбоподателят е изпълнил установените в закона изисквания, като е заявил площите за производство на енергийни култури по реда на Наредба N 107/2006г. и с парцели в размерите по чл.39 , ал.2 от ЗПЗП; сключен е договор с изкупвач, включен в списъка , одобрен от МЗХ; този договор , ведно с други съпътстващи документи е представен в РА .

Съдът приема за безспорно установено по делото, че неизпълнението на поетите задължения по смисъла на цитирания по-горе договор довели до неизпълнение на изискванията на приложимите правни норми не се дължи на умишлено, недобросъвестно или небрежно поведение от страна на жалбоподателя.

Действително, недоставянето на необходимите количества продукция от съответния вид и непредставянето на документи, установяващи този факт е в пряка връзка с неизпълнение на задълженията спрямо парцелите, предназначени за енергийни цели, като тази връзка е обективна, т.е. не се обуславя от наличието или липсата на умисъл.

Следва да се има предвид обаче, че предвидените в регламента санкции имат за цел да предотвратят недобросъвестно поведение на земеделските производители, като общата идея е, че помощта се изключва или намалява в случаи на наддеклариране. Под понятието „наддекларирани площи” се има предвид площи, които не се използват и не се обработват от земеделския стопанин по заявения начин и именно по тази причина са недопустими за подпомагане.

В конкретния случай, по делото не е установено, заявените от жалбоподателя за подпомагане по СЕК 411.17 ха да не са използвани, да не са обработвани изобщо или да са обработвани по начин, неотговарящ на заявения.

Напротив, безспорно установено е, че земеделският производител е обработвал заявените площи, че е отглеждал енергийни култури, че е произвел такива, както и че произведената продукция е в съответствие с уговорените количество и вид по чл.2.1 от Договора, както и че тази продукция е изкупена, макар и от купувач, различен от купувача по сключения договор. Следователно, независимо че продукцията е продадена на лице, различно от включеното в списъка на МЗП на одобрените изкупвачи и първи преработватели, земеделският стопанин е произвел от заявените площи енергийни култури. Това обстоятелство се установява от представените като доказателство по делото фактури за количество реализирана селскостопанска продукция за 2008г.

Освен това, административния орган не е съобразил нормата на чл. 68 от Регламент № 796/2004 г. , в която изрично са посочени изключенията при прилагане на санкции по глава I, в която безспорно попадат членове 50 и 51. Безспорно земеделският производител е представил на органа фактически точна информация към момента на новото му произнасяне по преписката.

Предвид горното, не е налице основание за прилагане на санкцията по Регламента

спрямо земеделския производител.

В подкрепа на изложеното, следва да се има предвид, че и в самата таблица N 1, приложена към писмото, е вписана недопустимата за подпомагане площ, като съгласно даденото обяснение в „Съдържанието на таблица 1”- лист 4 от уведомителното писмо/:

„ недопустимата за подпомагане площ е площта с недоказано ползване при установено застъпване, и/или площ, неотговаряща на изискванията за минимален размер на парцел, стопанство и/или площ, която не отговаря на условията за подпомагане при направена проверка на място от техническия инспекторат на РА, и/или култура, неподходяща за заявената схема. Несъмнено, в случая не е налице нито едно от посочените условия за приемане на декларираната от жалбоподателя площ по СЕК като наддекларирана.

С други думи, непредставянето на документи, предвидени в чл.4, ал.1, т.4 и т.5 от Наредба N 9 / 2007г. доказва единствено и само, че продукцията от енергийни култури не е доставена на първите преработватели или изкупвачи, но не и че заявленията за подпомагане площи да не се използват или да не се обработват от земеделския производител

Изведените изводи за липса на наддекларирани площи съответства на духа на закона и на неговата цел - предотвратяване на недобросъвестно възползване от страна на земеделските стопани от предвидените субсидии за извършваната от тях стопанска дейност.

Схемата за енергийните култури е обвързана с произведена продукция енергийни култури от декларираната площ и преработката им в краен енергиен продукт. Субсидиите се изплащат на база площ, но при неизпълнение на представителните добиви на декар за съответната култура, се намалява пропорционално площта, за която се изплаща субсидията.

Съдът намира за основателно и възражението, че обжалваният административен акт не съдържа мотиви относно преценката за налагане на санкцията за бъдещ период, както и мотиви за определения размер. Изложена е единствено констатация за допуснато нарушение, без да е цитирана санкционната правна норма, въз основа на която е определен размера на наложената санкция - 100 % от исканата финансова помощ.

Съгласно чл.51, ал.1, пр.3 от Регламент 796/2004, при процент на над-деклариране, надвишаващ 50% се санкционира цялата , допустима за подпомагане площ.

От една страна, разпоредбата на чл.51, ал.2 от Регламент 796, посочена като правно основание за налагане на санкция за бъдещ период , не определя земите, за които са не са подадени всички изискуеми се по Наредбата документи като наддекларирани, в какъвто смисъл е крайния извод на административния орган и от друга страна предвид изложеното по-горе, при наличие на данни за обработване на площите и произвеждане на енергийни култури в съответствие със заявеното, то тези площи не са недопустими за подпомагане, още по-малко в определения размер 100 %.

В заключение, съдът намира, че при издаване на административния акт в оспорената му част, Изпълнителният директор на ДФЗ- РА е допуснал нарушение на материалния закон. Действително, спрямо тези площи не са изпълнени кумулативно условията на чл.4 от Наредба N 9 / 2007г., което е основание за отказ на финансова помощ, но тези площи не са наддекларирани, поради което неправилно земеделският производител е санкциониран за бъдещ период.

По изложените мотиви, жалбата се явява основателна, а административният акт следва да се отмени като немотивиран и незаконосъобразен.

На основание чл. 143, ал.1 от АПК предвид изхода на спора и наличието на възражение

от страна на ответника за прекомерност на претендираните разноси, ДФЗ-РА следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноси в размер на 3817 лв., съгласно приложения списък/ л.357/ в пълнота. Делото е сложно от фактическа и правна страна, изисква познаване не само на вътрешното, но и на европейското право, процесуалния представител на жалбоподателя е проявил процесуална активност при защитаване на интересите на доверителя си, поради което възнаграждението му не следва да бъде намалявано.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК ,съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ уведомително писмо за извършено плащане с изх. № 01-6400/653/17.08.2010 г. на Разплащателната агенция - Държавен фонд „З.“-Разплащателна агенция в частта, с която на Всестранна кооперация „Ч. А.“, със седалище в с. Николаевка, община Суворово, ЕИК *, е отказано да бъде заплатена финансовата помощ на лицето и е наложена финансовата санкция за бъдещ период по Схемата за енергийни култури за кампания 2008 г., в размер на 36 187.48 лева.

ОСЪЖДА Държавен фонд”З.”-Разплащателна агенция да заплати на Всестранна кооперация „Ч. А.“, със седалище в с. Николаевка, община Суворово, ЕИК * сторените по делото разноси общо в размер на 3817.00 /три хиляди осемстотин и седемнадесет/ лв.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА за ново произнасяне на Разплащателната агенция - Държавен фонд „З.“, съгласно дадените в мотивите указания, в 14 дневен срок от уведомлението за влязлото в сила решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: